

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobkyně Weidler Logistik, s. r. o., se sídlem Duškova 164, Praha 5, zastoupené Ing. Mgr. Petrou Fifkovou, advokátkou, se sídlem tamtéž, proti žalovanému Ministerstvu dopravy, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. září 2011, čj. 255/2011-110-SDNA/3,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 11. července 2011 vydal Magistrát hlavního města Prahy žalobkyni potvrzení o finanční způsobilosti dopravce podle § 4a zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve vztahu k šesti vozidlům. Ve vztahu k dalším šesti vozidlům vyrozuměl magistrát téhož dne žalobkyni o tom, že její žádosti nelze vyhovět, protože vozidlům nebyla přidělena státní poznávací značka České republiky.

Žalobkyně se proti potvrzení (jehož přílohou bylo vyrozumění) odvolala. Rozhodnutím ze dne 2. září 2011 zamítl žalovaný její odvolání jako nepřipustné. Vydané potvrzení je podle něj osvědčením (nikoli rozhodnutím ve věci) a odvolat se proti němu nelze.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu. Podle ní je potvrzení o finanční způsobilosti rozhodnutím vydávaným ve správním řízení, proti kterému je přípustné odvolání a které může být přezkoumáno ve správním soudnictví. Osvědčení úředně potvrzuje skutečnosti, které jsou v něm uvedeny, a vydává se v případech, kdy není třeba autoritativního zjištění; v tom je rozdíl oproti deklaratornímu správnímu aktu, kterým se autoritativně zjišťuje

a potvrzuje právní postavení žadatele. V rámci řízení o vydání potvrzení podle § 4a odst. 2 zákona o silniční dopravě nevychází správní orgán ze skutečností, které by mu byly z jeho úřední činnosti známy, ale musí autoritativně zjišťovat a hodnotit skutečnosti, které předkládá žadatel. Sám zákon používá pojem „*schopnost dopravce*“. Schopnost určitého subjektu splnit kritéria uvedená v právních předpisech může být zjištěna až prostřednictvím zjišťování a hodnocení skutečností správnímu orgánu doposud neznámých.

Pokud by soud dospěl k závěru, že tu jde o osvědčení, domnívá se žalobkyně, že nevydání osvědčení je správním rozhodnutím ve smyslu § 65 soudního řádu správního (s. ř. s.), které podléhá samostatnému přezkumu ve správním soudnictví. Nevydání osvědčení je způsobilé zasáhnout do práv žalobkyně, a nemůže být proto vyloučeno z přezkumu ve správním soudnictví.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popsal institut tzv. eurolicence (§ 33a zákona o silniční dopravě), kterou musí mít každý dopravce provozující mezinárodní nákladní dopravu pro cizí potřeby a jejíž opis musí být k dispozici v každém vozidle provádějícím mezinárodní přepravu. Proti neudělení eurolicence se lze bránit odvoláním. Vydání potvrzení o finanční způsobilosti je prováděno mimo správní řízení, je pouze potřebné k získání a dalšímu držení koncese a je jedním z podkladů pro vydání eurolicence a jejích opisů. Práva žadatele zůstávají zachována, neboť se může odvolat proti rozhodnutí o nevydání koncese nebo eurolicence nebo opisů eurolicence, které správní orgány nevydaly z důvodu absence potvrzení o finanční způsobilosti.

Žaloba není důvodná.

V téže věci týchž účastníků již městský soud rozhodoval, a to rozsudkem ze dne 4. dubna 2013, čj. 10 A 77/2011-78, kterým žalobu zamítl. Proti rozsudku nebyla podána kasační stížnost; poté byl publikován pod č. 2907/2013 Sb. NSS. Na argumentaci zde uvedené městský soud setrvává i nyní.

Žalovaný založil svůj závěr o nepřípustnosti odvolání na tom, že vyrozumění magistrátu není rozhodnutím vydaným ve správním řízení a z tohoto důvodu se proti němu nelze odvolat. I soud se proto zaměřil nejprve na otázku, jakou povahu má potvrzení o finanční způsobilosti dopravce podle zákona o silniční dopravě.

Podle § 4a odst. 1 zákona o silniční dopravě musí ten, kdo hodlá na základě koncese provozovat vnitrostátní nebo mezinárodní silniční dopravu autobusy a tahači nebo nákladními vozidly o celkové hmotnosti vyšší než 3,5 tuny s výjimkou speciálních vozidel, prokázat finanční způsobilost. Tou se podle odst. 2 rozumí schopnost dopravce finančně zajistit zahájení a řádné provozování silniční dopravy.

Podle § 4a odst. 3 zákona o silniční dopravě se finanční způsobilost prokazuje obchodním majetkem, objemem dostupných finančních prostředků a provozním kapitálem a rezervami na 12 měsíců provozu, a to ve výši 330 000 Kč pro jedno vozidlo a 180 000 Kč pro každé další vozidlo. Vychází se z evidence nahlášených vozidel u dopravního úřadu. Podle odst. 4 vydá úřad žadateli písemné potvrzení o splnění finanční způsobilosti. Potvrzení finanční způsobilosti je podmínkou vydání koncese k provozování dopravy.

Podle § 4a odst. 6 zákona o silniční dopravě stanoví prováděcí předpis podrobnosti o způsobu prokázání finanční způsobilosti, postup při vydávání písemného potvrzení finanční způsobilosti a náležitosti potvrzení finanční způsobilosti. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 366/1999 Sb., o způsobu prokázání finanční způsobilosti dopravcem. Podle jejího § 4 odst. 5 platí, že prokáže-li dopravce svou finanční způsobilost, vydá mu úřad písemné potvrzení finanční způsobilosti neprodleně, nejpozději však ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne podání žádosti. Potvrzení se neodůvodňuje. Neprokáže-li dopravce, že je finančně

způsobilý (§ 4 odst. 6 vyhlášky), úřad mu finanční způsobilost nepotvrdí a o této skutečnosti vyrozumí dopravce písemně a s odůvodněním ve lhůtě 15 pracovních dnů ode dne podání žádosti.

Žalovaný dovodil, že samo potvrzení o finanční způsobilosti ještě dopravci nezakládá žádná práva ani povinnosti. Tomu, že nejde o deklaratorní rozhodnutí, odpovídá i samotný název tohoto dokladu – „*potvrzení*“. Žalobkyně na druhé straně argumentuje tím, že potvrzení vydává příslušný úřad nikoli na základě údajů z vlastní evidence, ale na základě dokladů, které mu musí předložit žadatel o vydání takového potvrzení.

Soud se přiklonil k výkladu prezentovanému žalovaným. Pouhá skutečnost, že potvrzení je vydáváno na základě dokladů předložených žadatelem, ještě neznamena, že by nemohlo jít o úkon dle § 154 správního řádu. Osvědčení úředně potvrzuje skutečnosti, které jsou v něm uvedeny, a vydává se v případech, kdy není třeba autoritativního zjištění (o věci není pochybnost nebo spor a není ani jinak třeba užít správního uvážení nebo vyložit neurčitý pojem; osvědčují se skutečnosti úředně zřejmé, zpravidla z vnitřních zdrojů vykonavatele veřejné správy, který osvědčení vydává). Potvrzení o finanční způsobilosti přitom vyhovuje všem těmto požadavkům.

Zákonné podmínky pro vydání potvrzení jsou stanoveny v § 4a zákona a ve vyhlášce zcela jasně a při definici pojmu nejsou užívány žádné neurčité pojmy, které by bylo zapotřebí vykládat. Rovněž seznam náležitostí, které je třeba k vydání tohoto potvrzení předložit, je formulován jasně – jde o účetní doklady, u nichž lze velmi snadno zjistit, zda zákonným kritériím vyhovují, či nikoli. Jde o provedení triviální početní operace a následné porovnání dvou číselných údajů.

Uvedené závěry plně potvrzuje úprava provedená vyhláškou. Z ní vyplývá, že potvrzení má dopravní úřad vydat v poměrně krátké lhůtě 15 pracovních dnů ode dne podání žádosti, nehovoří o tom, že by dopravní úřad o žádosti zahajoval či vedl správní řízení – veškeré podklady potřebné k posouzení žádosti je ostatně povinen dopravce předložit již současně s žádostí, provádění důkazů se nepředpokládá a lze si je představit jen obtížně. Úprava v § 5 vyhlášky týkající se náležitostí potvrzení také svědčí o tom, že nejde o správní rozhodnutí (vůči němuž by bylo např. možno podat odvolání), ale o osvědčení ve smyslu § 154 správního řádu.

Nelze se ztotožnit s žalobkyní ani v tom, že potvrzení je vydáváno „*za účelem odstranění pochyb, zda dotčený subjekt je finančně způsobilý*“, a že se tedy jedná o deklaratorní správní rozhodnutí. Ze znění zákona nelze dovodit žádnou oporu pro takový závěr. Potvrzení o finanční způsobilosti se vydává pravidelně, jedenkrát ročně, nejde tu o odstraňování pochybností, ale každoroční pravidelnou „kontrolu“ (ověření) toho, zda se u dotčeného subjektu situace od předchozí „kontroly“ nezměnila. Jde tedy o „kontrolu“ čistě preventivní, prováděnou pravidelně u každého dopravce bez rozdílu.

Záměr zákonodárce směřující k tomu, že potvrzení o finanční způsobilosti má mít charakter pouhého osvědčení, a nikoli deklaratorního rozhodnutí, je možno v textu právních předpisů zřetelně vysledovat; tento záměr má svůj racionální smysl. Jediným subjektem, jehož se potvrzení o finanční způsobilosti myslitelně může dotýkat, je sám dopravce, pro nějž jde pouze o jeden z dokladů potřebných k vydání (či dalšímu trvání) koncese; práva ostatních osob vydáním tohoto potvrzení nemohou být dotčena. Právě vzhledem k tomu, že se jedná o jeden z podkladů pro vydání (či další trvání) koncese, je v zájmu dopravce, aby postup při vydávání potvrzení byl pokud možno co nejjednodušší a nejrychlejší.

Soud proto činí dílčí závěr, že potvrzení o finanční způsobilosti dopravce není rozhodnutím vydávaným ve správním řízení, ale jde o osvědčení dle § 154 správního řádu.

Žalobkyně pak pro tento případ namítá, že nevydání osvědčení musí být rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. přezkoumatelným ve správním soudnictví. Ani s tímto názorem soud nesouhlasí.

Předně je třeba konstatovat, že předmětem žaloby tu není samo nevydání osvědčení magistrátem, ale rozhodnutí žalovaného, jímž byl vyjádřen názor, že vyrozumění vydané magistrátem není rozhodnutím vydaným ve správním řízení, proti němuž by bylo možno podat odvolání.

Pokud správní orgán podle § 155 odst. 3 správního řádu shledá, že nelze vydat vyjádření nebo osvědčení, provést ověření nebo učinit sdělení, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly. Tomuto ustanovení odpovídá výše citovaný § 4 odst. 6 vyhlášky.

Správní řád tedy výslovně upravuje postup, kdy je správní orgán žádán o úkon dle § 154 správního řádu, ačkoli pro takový úkon nejsou splněny podmínky. Z formulace § 155 odst. 3 správního řádu je přitom zjevné, že v takovém případě správní orgán nevydává rozhodnutí, jak se domnívá žalobkyně, ale dotčenou osobu toliko „uvědomí“ o tom, že příslušný úkon neprovede (resp. slovy vyhlášky „vyrozumí“ o tom, že finanční způsobilost nepotvrdí).

Zákon o silniční dopravě neobsahuje ve vztahu k potvrzení o finanční způsobilosti žádnou odlišnost oproti obecné úpravě vyplývající ze správního řádu. Je tedy správný závěr žalovaného, že vyrozumění magistrátu nebylo rozhodnutím ve správním řízení a nebylo proti němu možno podat odvolání. Šlo totiž o „negativní sdělení“ podle § 155 odst. 3 správního řádu. Z tohoto důvodu skutečně žalovanému nezbylo než odvolání jako nepřípustné zamítnout.

Žalobkyně se svými námitkami tedy neuspěla; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení o žalobě rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. ledna 2016

JUDr. Eva Pechová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková